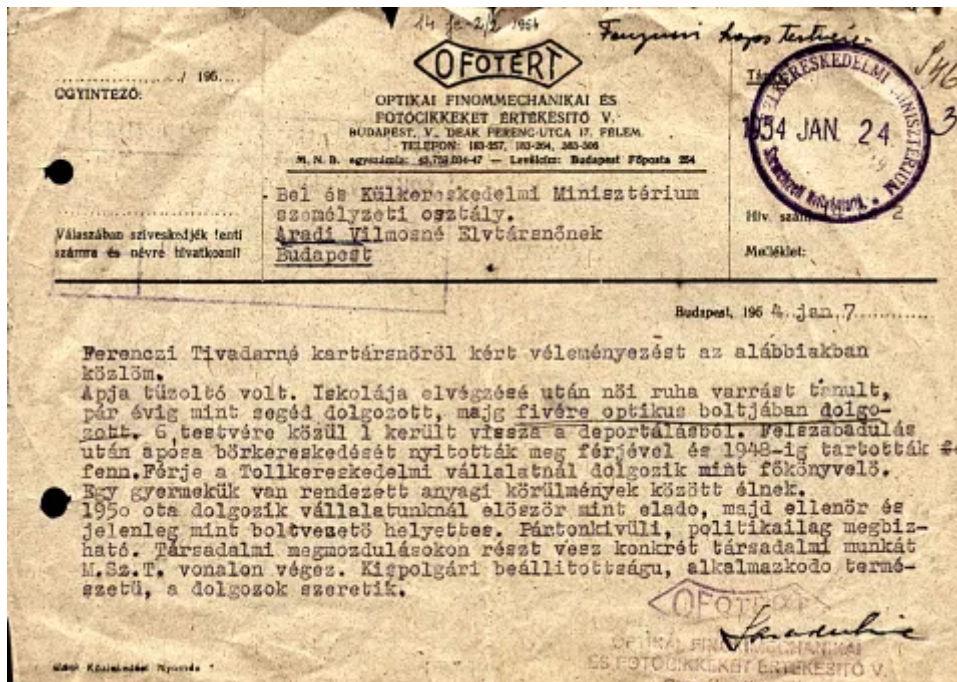

F. T.-Né Személyzetis Jellemzése

Ez az én jellemzésem, amit az Ofotért személyzetise készített [Szöveghű másolat. -- A szerk.]. 'OFOTÉRT OPTIKAI FINOMMECHANIKAI ÉS FOTÓCIKKEKET ÉRTÉKESÍTŐ V. BUDAPEST V. DEÁK FERENC UTCA 17. FÉLEM. Bel- és Külkereskedelmi Minisztérium személyzeti osztály. Aradi Vilmosné Elvtársnőnek Budapest Budapest, 1964. jan. 7. F. Tivadarne kartársnőről kért véleményezést az alábbiakban közlöm. Apja tűzoltó volt. Iskolája elvégzése után női ruha varrást tanult, pár évig mint segéd dolgozott, majd fivére optikus boltjában dolgozott. 6 testvére közül 1 került vissza a deportálásból. Felszabadulás után apósa bőrkereskedését nyitották meg férjével és 1948-ig tartották fenn. Férje a Tollkereskedelmi vállalatnál dolgozik mint főkönyvelő. Egy gyermekük van rendezett anyagi körülmények között élnek. 1950 óta dolgozik vállalatunknál először mint elado, majd ellenőr és jelenleg mint boltvezető helyettes. Pártonkívüli, politikailag megbízható. Társadalmi megmozdulásokon részt vesz konkrét társadalmi munkát M.Sz.T. vonalon végez. Kispolgári beállítottságu, alkalmazkodo természetű, a dolgozók szeretik.' [+ -- MSZT - Magyar--Szovjet Társaság, ebben az időben már MSZBT, azaz Magyar--Szovjet Baráti Társaság volt a neve. -- A szerk.] *** Hónapokig tengődtünk mind a ketten Pesten. Nem volt állásunk, nem voltunk párttagok, nem mentünk semmire. Gyors- és gépirást tanultam, egy magánembernél gépeltem, a gyorsírást nem tudtam úgy megtanulni. Be kellett járnunk a munkaerő-hivatalba. Nekem megvolt az optikusi bizonyítványom, és amikor egyszer bementem -- akkor lett az OFOTÉRT --, kerestek némi tudással rendelkezőt, és felvettek. Így kerültem az OFOTÉRT-hoz. A férjem pedig a Tollkereskedelmi Vállalatnál helyezkedett el könyvelőnek, mert hiszen kereskedelmi érettségije volt. Mindketten ezekről a helyekről mentünk nyugdíjba. A munkahelyemen nagyon megbecsült dolgozó voltam, annak dacára, hogy az akkori politikában nem vettem részt. Egyszer felszólítottak, hogy kérjem a pártba való felvételem. Ez még 1950-ben volt, amikor még nem dolgoztam, hanem a Magyar--Szovjet Társaságnál végeztem társadalmi munkát -- mert hát mindenkinek csinálni kellett valamit. Én eleget is tettem ennek, de azt mondták, hogy kispolgári beállítottságú, kispolgári származású vagyok, így hát erre nem vagyok alkalmas. Kicsit nevetségesnek találtam, tekintettel arra, hogy a családomban mindenki szocdemes volt. Ezzel le is zártam a párttal való kapcsolatomat. Azt mondtam, hogy akkor én soha többet a közelébe se megyek. És ezt a mai napig betartottam. Mert

engem csak egyszer lehet kirúgni. Ellenség nem voltam, de hát éltem az életem. Részt vettem a 'Szabad Nép'-olvasáson meg a május elsejei felvonulásokon, később a szakszervezetnek voltam az ifjúsági ügyekkel foglalkozó tagja.